

Mối Tình Đầu - Nhất Thập Thất

Contents

Mối Tình Đầu - Nhất Thập Thất	1
1. Nhất Thập Thất - Chương 1	1
2. Nhất Thập Thất - Chương 2	1
3. Nhất Thập Thất - Chương 3	2
4. Nhất Thập Thất - Chương 4	3
5. Nhất Thập Thất - Chương 5	3
6. Nhất Thập Thất - Chương 6	4
7. Nhất Thập Thất - Chương 7	4
8. Nhất Thập Thất - Chương 8	5
9. Nhất Thập Thất - Chương 9	6

Mối Tình Đầu - Nhất Thập Thất

Giới thiệu

Thể loại: Đoàn văn, hiện đại, nữ truy, ngược nam, thanh mai trúc mã. Editor: Sâu Lười aka NhisiêunhânCouple: Tài T

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/moi-tinh-dau-nhat-thap-that>

1. Nhất Thập Thất - Chương 1

Mười hai giờ mười bảy phút trưa, hoan nghênh mọi người đã chờ đến đúng giờ phát thanh, tôi là bạn già của mọi người đây, DJ Bách Hạnh Thụ. Hôm nay là ngày Valentine mười bốn tháng Hai, không biết người đang nghe đài là một hay là hai nhỉ?

Thôi, dù sao bất kể thế nào Hạnh Thụ tôi cũng là người ngồi phát sóng trực tiếp, mọi người nói xem, là sếp quan tâm tôi không để tôi phải nhìn cảnh ân ái trên twitter hay là sợ tôi kích động xách xăng ra đường phóng hỏa? Quả nhiên là vì sự an toàn của quần chúng nhân dân mà.

Cho nên, Hạnh Thụ tôi thật cô đơn quá đi, Mina đã nhiệt tình đưa lên ca khúc đầu tiên của ngày hôm nay để an ủi trái tim nhỏ bé yếu ớt của Hạnh Thụ, đến từ Vũ Đa Điền Quang, First Love.

2. Nhất Thập Thất - Chương 2

“Ê, A Quang, ở đây ở đây!”

Thiếu niên tóc đen tay trái kéo vali màu bạc, tay phải giữ balo khoác trên vai, nhìn thấy người nào đó đang nhảy nhót trong đại sảnh, anh mỉm cười, bước nhanh hơn.

“Ai dà, A Quang cậu chậm chạp chết được! May mà Khiêm Dã không ở đây, mình để anh ấy ngồi chờ chúng ta trong xe rồi. Nếu anh ấy mà vào, chắc là đợi đến phát điên luôn.” Cô gái nhỏ nhắn xinh xắn vừa vỗ vai chàng trai vừa lải nhải.

“Cũng không còn cách nào, máy bay đáp trễ.” Giọng nam đã qua thời kỳ đổi giọng trở nên trầm ấm, Tài Tiền Quang lắc đầu bất đắc dĩ, khuyên tai lóe sáng gia tăng thêm một phần vô lại cho anh.

“Sao hử, mấy năm nay thoải mái quá đúng không, nhìn khuôn mặt đẹp trai này xem...” Tuyền Thủy Ương chặc chặc lưỡi, “Không biết đã có bao nhiêu thiếu nữ quỳ gối dưới chân cậu rồi.”

“Nói linh tinh.” Tài Tiền Quang không thèm liếc cô, bước nhanh hơn, “Xe anh Khiêm Dã đâu?”

“À... Đã nói tên kia chờ ở đây rồi mà, cậu đừng vội, để mình gọi điện thoại cho tên thối đó.”

3. Nhất Thập Thất - Chương 3

Nụ hôn cuối cùng vương mùi khói thuốc.

Một mùi hương đau buồn và cay đắng.

Ngày mai, giờ này,

Anh đang ở nơi nào.

Và đang nhớ đến ai?

You are always gonna be my love. (Anh mãi mãi là tình yêu của em)

Cho dù một ngày em sẽ lại yêu một ai đó.

I'll remember to love...

...you taught me how. (Em sẽ nhớ mãi tình yêu mà anh đã dạy cho em)

You are always gonna be the one. (Anh mãi mãi là số một của lòng em)

Thời khắc này vẫn là một bản tình ca buồn.

Cho đến khi em có thể cất lên bản tình ca khác.

Thời gian đứng yên,

Dường như đang sắp chuyển động.

Tất cả đều là những thứ em khó lòng quên được.

Chắc hẳn giờ này ngày mai,

Em nhất định sẽ khóc.

Và nhớ đến anh.

You will always be inside my heart. (Anh sẽ mãi mãi ở trong tim em.)

Trái tim em lúc nào cũng có một chỗ dành riêng cho anh.

I hope that I have a place in your heart too. (Em mong rằng em cũng có một chỗ trong trái tim anh)

Now and forever you are still the one. (Bây giờ và mãi mãi, anh vẫn là “the one” của lòng em)

Thời khắc này vẫn là một bản tình ca buồn.

Cho đến khi em có thể cất lên bản tình ca khác.
You are always gonna be my love. (Anh mãi mãi là tình yêu của em)
Cho dù một ngày em sẽ lại yêu một ai đó.
I'll remember to love...
...you taught me how. (Em sẽ nhớ mãi tình yêu mà anh đã dạy cho em)
You are always gonna be the one. (Anh mãi mãi là số một của lòng em)
Thời khắc này vẫn là một bản tình ca buồn.
Now and forever. (Bây giờ và mãi mãi)

Ca khúc: First Love

Ca sĩ: Utada Hikaru

Có tham khảo bản vietsub của Huyền Bùi.

4. Nhất Thập Thất - Chương 4

Vì thói quen mà chưa kịp đổi đài, giọng nói lười biếng dí dỏm của cô gái truyền qua đài phát thanh, rất quen thuộc, thể nên nhất thời, tất cả mọi người trong xe đều sửng sốt.

“A, người có ID Nai Con nói với Hạnh Thụ hôm nay là Valentine, cũng là ngày kỷ niệm tròn bốn năm của cô ấy với bạn trai, hôm nay hai người định sẽ kết hôn, Hạnh Thụ nhất định phải chúc phúc cho chúng tôi. Đương nhiên, Hạnh Thụ chúc cả hai vĩnh viễn hạnh phúc, nếu hai người đừng ngược đãi FA cầu độc thân như Hạnh Thụ thì càng tốt hơn. (cười)”

Tuyền Thủy Ương thầm kêu không hay rồi, thân thể nhanh hơn đầu óc, đưa tay định tắt đài đi thì lại bị thiếu niên ngồi bên ghế phụ cản lại.

“Không cần đổi đâu, vậy cũng được.”

5. Nhất Thập Thất - Chương 5

“Ôi dà! ID Phượng Hoàng nhấn lại với Hạnh Thụ, hôm nay Hạnh Thụ đã nghe kể nhiều chuyện của mọi người rồi, vậy chuyện tình cảm của cô thì sao? Hừm, vấn đề này...”

Giọng DJ hoàn toàn im lặng, nhạc nền vang lên, ca khúc tình yêu vui tươi lại không hề được người nào trên xe thưởng thức. Nhìn hồi lâu, Khiêm Dĩ cuối cùng cũng quay đầu lo lắng nhìn đàn em sắc mặt khó coi ngồi bên cạnh, nhưng không hề cất tiếng.

Bàn tay Tài Tiền Quang vô thức nắm chặt, khớp xương trắng bệch, đầu nghiêng sang một bên, mắt không tiêu cự nhìn hàng cây trôi vùn vụt bên đường, cả hơi thở cũng không thoải mái nổi.

Kashiwa Annju (Bách Hạnh Thụ), em... rốt cuộc sẽ trả lời thế nào...

6. Nhất Thập Thất - Chương 6

“Ha ha, thật ra, Hạnh Thụ cũng có trải qua một mối tình đầu khó quên rồi, đại khái là hồi trung học phổ thông, tên của anh ấy, là Quang.”

Zentai Hikaru (Tài Tiền Quang).

“Mặc dù tên Quang, nhưng bản chất lại không hề dính dáng chút gì tới cái tên cả. (cười)

“Thanh mai trúc mã mười ba năm, nói mình hiểu rõ đối phương nhất cũng không phải quá. Nhưng là vì hiểu quá rõ nên một bên vẫn cứ không dám nói ra, một bên lại muốn giữ tình cảm bạn thân thế này.

“Lớp Mười, đó là lần đầu tiên tôi dũng cảm, tôi đứng trên võ đài thổ lộ với anh ấy dưới đài trước mặt toàn trường, không ngoài dự liệu, trực tiếp bị cự tuyệt, không còn đường sống.

“Xấu hổ.

“Sau khi gặp lại, dù có xấu hổ, tôi vẫn giải thích với anh đây chỉ là trò đùa thôi, nhưng dường như chúng tôi cũng không thể trở lại như trước.

“Ngoài anh ấy ra, thân với tôi nhất là cô bạn cùng lớp và bạn trai của cô ấy.

“Tình cảm của bọn họ dường như vẫn luôn rất tốt, cũng là thanh mai trúc mã, nhưng lại thoải mái tự nhiên hơn giữa chúng tôi rất nhiều.

“Có lẽ hai chúng tôi không rõ ràng nhưng người bên cạnh thì hiểu hết, hôm cô bạn thân hẹn bốn người đi KTV hát, trên đường đã kéo bạn trai của cô ấy rời đi để lại không gian cho chúng tôi.

“Nhưng mà, có lẽ cô ấy cũng không dự liệu được, sau hôm đó quan hệ giữa chúng tôi càng thêm kỳ quái. Một tháng sau, tôi chọn tham gia cuộc thi của trường nghệ thuật Tokyo.

“Không ai biết, sau khi hát xong ca khúc ‘First Love’ này, cũng là lần thứ hai anh ấy cự tuyệt lời tỏ tình của tôi.”

7. Nhất Thập Thất - Chương 7

Yên tĩnh.

Chẳng biết Khiêm Dã dừng xe lại bên đường từ lúc nào, gió bên ngoài nhẹ thổi hàng cây hạnh xào xạc, giọng nói thản nhiên của cô gái trên đài vang lên trong xe, như là vừa mở ra kỷ ức long đong phủ bụi từ lâu, thời gian cuộn cuộn chảy.

Tài Tiền Quang cào tóc, rừ mắt không để ai nhìn thấy cảm xúc của mình.

A Quang, em hát... hay không?

Cũng tạm được, nhưng Hạnh Thụ em thật sự không hợp hát nhạc nhẹ đâu, ca khúc sôi động gì đó lần trước em biểu diễn từ thiện tốt hơn.

A Quang, em...

Chuyện gì?

Em... thích anh.

Xin lỗi, Hạnh Thụ...

Em rất nghiêm túc.

...

Ba mẹ em đã quyết định cho em tham gia cuộc thi ở học viện nghệ thuật Tokyo vào ba tháng sau... Vậy... Cứ như vậy đi...

Hạnh Thụ...

Hả?

Anh... Chúc em gặp nhiều may mắn...

... Cảm ơn.

Có một ngày, nước hỏi cá, cậu thích ai?

Cá trả lời, mình thích rong.

Nước đau lòng gần chết, quyết tâm rời khỏi cá.

Cá không còn hô hấp được nữa.

Hạnh Thụ, đây không phải thích, là yêu...

Có lẽ là từ chối theo bản năng, có lẽ là không chịu thừa nhận mình đã không dứt ra được nữa, có lẽ là cố chấp phủ nhận sự quyến luyến với nụ cười, gương mặt, âm thanh, tính tình ương bướng của em, có lẽ là nói không nên lời, có lẽ...

Thói quen...

Đã quen mỗi ngày tan học, anh đứng ngoài hành lang lớp em gõ cửa nhắc nhở em về cùng. Đã quen mỗi sáng tập thể dục, khi trở về là thấy bạch tuột cuộn móc trên hòm thư trước nhà anh. Đã quen mỗi khi kết thúc trận tennis là gặp được khuôn mặt tươi cười của em trên khán đài. Đã quen hình ảnh hai người đi sóng vai trên con đường nhỏ trời chiều, em đeo ba lô, anh xách túi tennis...

Về sau, mỗi lần đi qua hành lang, định giơ tay lên gõ cửa thì lại nhìn thấy bàn học trống tuếch, mới nhớ ra em đã rời đi... Bàn học của em sẽ không sạch sẽ đến vậy...

Về sau, mỗi lần tập thể dục về đều vô thức nhìn vào món điểm tâm móc trên hòm thư nhưng lại thất vọng, em đã rời đi rồi... Em sẽ không còn đi suốt ba quãng trường mua bạch tuột cuộn cho anh nữa...

Về sau, mỗi lần kết thúc trận tennis đều vô thức nhìn ra hàng lưới cách ly tìm khuôn mặt tươi cười của em nhưng lại thất vọng, em đã rời đi... em vốn dĩ sẽ không vắng mặt bất cứ buổi tập luyện hay thi đấu nào của anh cả.

Về sau, mỗi đêm đi trên con đường nhỏ đều quen nghiêng đầu tìm bóng em in dưới đất, nhưng chợt nhận ra em đã rời đi... em sẽ không để anh cảm thấy con đường này trống trải như thế.

8. Nhất Thập Thất - Chương 8

“Hiện giờ nhớ lại mối tình đầu này, tự tôi cũng thấy rất buồn cười, nhớ kỹ mỗi sắc thái mỗi câu đùa của anh ấy. Nhớ anh ấy không thích ăn sáng bằng đồ ngọt nên cứ hay nhờ tôi đi mua bạch tuột cuộn của ông bác bán bên sông cho. Nhớ mỗi lần chụp được khoảnh khắc xấu hổ của mấy đàn anh, anh ấy lại cười đắc ý với tôi. Nhớ cơ thể lạnh lạnh của anh ấy dù mới vừa vận động mạnh xong... Cứ hèn mọn thích một người con trai như thế, nhưng lại chủ quan không nhìn ra được, anh ấy chưa từng thích tôi.

Không, không phải.

“Nghe bạn bè nói, sau đó anh ấy ra nước ngoài đào tạo sâu...”

Hạnh Thụ...

“Có lẽ là cũng không muốn đối mặt với người đeo bám dai dẳng như tôi. (cười khê)”

Xin lỗi...

“Cô bạn thân hỏi tôi, độc thân lâu như vậy có phải đang chờ anh ta không...”

Trái tim Tài Tiền Quang co thắt lại, cơn chua xót dâng đầy, nhưng trong mắt lại hiện lên chút chờ mong.

“Tôi trả lời...”

Nói cho anh, nói cho anh biết...

“Có lẽ là, có lẽ là không phải... Tôi không có thêm mười ba năm để mà lãng phí một lần nữa... Không lãng phí nổi...”

9. Nhất Thập Thất - Chương 9

Một bàn tay vỗ nhẹ lên vai Tài Tiền Quang, Tuyền Thủy Ương thở dài một hơi: “Đi tìm cô ấy đi, có lẽ Hạnh Thụ không thể đợi cậu thêm mười ba năm nữa đâu.”

“Anh Khiêm Dã...” Giọng chàng trai thấp xuống, anh uống một ngụm nước, nuốt cơn sấm hối và đau lòng vì đến muộn mười ba năm ngược vào trong, “Có thể phiền anh, lái xe đến trước công ty phát thanh Tokyo không?”

Kashiwa Annju (Bách Hạnh Thụ)...

My first love...

You are always gonna be my love.

I'll remember to love...

Cause you taught me how.

You are always gonna be the one.

Now and forever...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/moi-tinh-dau-nhat-thap-that>